

ensbetydende, da Wilhelmson — der var Valgkomiteens vigtigste og aktive Medlem — har forklaret, at han har opfordret Isbaadsmandskabet til at indgive Andragendet, og at han har indsendt dette til Indenrigsministeriet.

Taubers Klage paaberaaber ikke Jisser Kruse som Hjemmel for, at Wilhelmson skulde have sat Isbaadsmandskabets Andragende i Forbindelse med Valget.

Paa et Møde paa Raadstuen i Korsør udtalte Rump sig om Isbaadsmandskabet ifølge Sogmand P. Andersens Forklaring (Pag. 145—147), inden der var kommet Svar fra Ministeriet. Det er et Sagn, at Sættedommen har undladt at søge Oplysning om, hvad der foregik paa dette Møde. Man vilde da formentlig have faaet Oplysning om Sammenhængen imellem „Kronen og Valget“.

Sovedpunktet i „Væddemalet“ er, at Bassøe — tidligere Urtekræmmer i Slagelse, faller for et Par Aar siden med en Dividende under 20 pSt. — er saa pekuniært reduceret, at man i Slagelse neppe antager om ham, at han kunde eller vilde betale et Væddemaal paa 10 Kr. endfige paa 50 Kr., har ogsaa ellers været Mellemmand imellem Spiremænd og Valgkomiteen, og han har — som oplyst i Forhøret — udbetalt i Anledning af Valget Penge f. Ex. til de i Kjøbenhavn boende Vælgere, og disse Penge modtog han af Lohdforvalter Lauritzen.

At Willenstein først har været Spiremand, er kun Bassøes Udsagn.

Jarver Hoffmann kunde dog ikke anse sig „med Føje“ for Vælgere, da han i Mai 1878 fallerede.

Det er let forstaaeligt, at Spirepartiets Seier ved Valget den 3die Januar ikke har indeholdt den Opfordring til politisk Forsølgelse fra Spøres Side imod afhængige Vælgere, som et modfat Udsald af Valget vilde have havt.

Kjøbmand N. Chr. Hansen i Korsør anses for en pekuniært saa fastfattet Mand, at Ingen i Korsør har Magt til at røre ham.

Jisserne Kruse og Andersen og Seilmager Christiansen ere alle Spiremænd; og derhos var Kruse — og rimeligvis tillige de tvende Andre — iblandt Dahls Stillere.

Med Hensyn til Taubers Erklæring i Forhøret Pag. 131—132, at han ikke erindrede nogen Anden end Lømmesvend L. Andersen, som havde sagt til ham, at han gjerne vilde have stemt paa ham, men han turde ikke, bør det fremhæves, at Tauber senere inden Forhørets Slutning tilfrev Sættedommen et Brev, hvori han nævnedes 3 Mænd, der havde udtalt sig paa lignende Maade til Lømmesvend C. N. Hansen og Skomager Madsen, men at Ingen af disse blev, da de senere kom i Forhøret, adspurgt herom, ligesom Brevet ei heller ses at være fremlagt under Forhøret.

6) Hvorvidt de Bestikkelser, som ifølge Klagen skulde være søvede eller forsøgt i Slagelse, have fundet Sted, og eventuelt ved hvem, og for hvis Regning.

7) Hvorvidt ligeledes nævnte Vælgere, som boede i Kjøbenhavn og tilbids havde opgivet deres Bo, vare opførte paa Valglisten osv.

8) Hvorvidt de af Klageren anførte Trusler eller formentlige Trusler om Opsigelse af Bolig osv. have fundet Sted osv.